

**Державна податкова
служба України**
Головне управління ДПС у Чернігівській області

Про законодавчі зміни у сфері виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального

З 27 липня 2024 року набрав чинності Закон України від 18.06.2024 № 3817-IX «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 3817).

Пунктом 2 розділу XII «Прикінцеві положення» Закону № 3817 установлено, що:

Закон України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистиллятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 481) втрачає чинність з 1 січня 2025 року, крім статті 8 Закону № 481 («Атестація виробництва спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв та тютюнових виробів»), яка діє до дня набрання чинності та введення в дію статті 33 Закону № 3817 («Атестація виробництва спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та ферментації тютюнової сировини»);

положення Закону № 481 до дня втрати ним чинності застосовуються в частині, що не суперечить положенням Закону № 3817.

Пунктом 1 розділу XII «Прикінцеві положення» Закону № 3817 встановлено термін набрання чинності цим законом – з дня, наступного за днем його опублікування, крім окремих його норм, зокрема:

пункт 85 частини першої статті 1, в якому визначення «тютюнові вироби» доповнено іншими нікотиновмісними продуктами для орального застосування, статті 67 «Максимальна роздрібна ціна на тютюнові вироби, тютюн, промислові замінники тютюну та рідини, що використовуються в електронних сигаретах» (у частині інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування) Закону

№ 3187, які набирають чинності та вводяться в дію з 1 вересня 2024 року. Отже, з 1 вересня 2024 року діяльність з виробництва інших нікотиновмісних продуктів для орального застосування, оптової та роздрібної торгівлі підлягає ліцензуванню.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 21 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 до 1 жовтня 2024 року дозволяється зберігання та/або транспортування, та/або реалізація на митній території України товарів (продукції) за кодом 2404 91 90 00 згідно з УКТЗЕД без марок акцизного податку, якщо такі товари (продукція) вироблені в Україні або ввезені на митну територію України до 1 вересня 2024 року.

Норми Закону № 3817, які стосуються електронної простежуваності обігу алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, акцизного електронного документа, Електронної системи обігу алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, електронних акцизних марок, набирають чинності та вводяться в дію з 1 січня 2026 року.

Відповідно до пункту 1 розділу XII «Прикінцеві положення» Закону № 3817 розділ VII «Ліцензування» Закону № 3817 набирає чинності та вводиться в дію з 1 січня 2025 року (крім пунктів 22, 23, 25 частини другої статті 46 «Припинення дії ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності», якою встановлено підстави для прийняття органом ліцензування рішення про припинення дії ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, і статті 49 «Порядок інформування суб'єктів господарювання про вартість ліцензій на право провадження відповідних видів господарської діяльності»).

Пунктом 24 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 на період дії воєнного стану в Україні та протягом 30 днів з дня його припинення або скасування:

установлено право суб'єкта господарювання зберігати пальне, яке споживається для заправлення електрогенераторної установки в обсязі до 2000 літрів на кожному об'єкті, що забезпечений електрогенераторною установкою, без отримання дозвільних документів (документів дозвільного характеру, ліцензії на право зберігання пального, результатів надання інших адміністративних послуг);

зберігання пального, яке споживається для заправлення електрогенераторної установки в обсязі понад 2000 літрів на кожному об'єкті, що забезпечений електрогенераторною установкою, здійснюється суб'єктом господарювання на підставі декларації про провадження господарської діяльності із зберігання пального, яка безоплатно подається до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Відповідно до пункту 3 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, видані відповідно до Закону № 481 до 1 січня 2025 року, вважаються чинними та підтверджують право на провадження відповідного виду (видів) господарської діяльності до завершення строку, на який їх було видано (для ліцензій, виданих на визначений строк), або до дня припинення їхньої дії в порядку, визначеному Законом № 3817.

Пунктом 6 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 регламентовано дії суб'єктів господарювання щодо здійснення господарської діяльності починаючи з дня введення воєнного стану в Україні та до дня набрання чинності Законом № 3817 (далі - у визначений пунктом 6 період).

Зокрема, суб'єкт господарювання, який у визначений пунктом 6 період здійснював господарську діяльність на підставі ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, строк дії якої закінчився у цей період, та який не отримав нової ліцензії на право провадження такої діяльності, зобов'язаний:

протягом трьох місяців, наступних за місяцем, в якому Закон № 3817 набрав чинності, подати заяву про отримання нової ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності у порядку, визначеному Законом № 481;

сплатити не сплачені протягом зазначеного періоду чергові платежі за ліцензією на право провадження відповідного виду господарської діяльності, у тому числі за період з дня закінчення строку дії раніше виданої/наданої ліцензії – до останнього дня третього місяця, наступного за місяцем, в якому набрав чинності Закон № 3817, або до дня отримання нової ліцензії.

Суб'єкт господарювання, який у визначений пунктом 6 період здійснював господарську діяльність на підставі ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, строк дії якої не закінчився у такий період, але за якою не сплачено чергові платежі, зобов'язаний протягом трьох місяців, наступних за місяцем, в якому набрав чинності Закон № 3817, сплатити не сплачені протягом зазначеного періоду чергові платежі за ліцензією на право провадження відповідного виду господарської діяльності.

Суб'єкт господарювання, який у визначений пунктом 6 період припинив провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону № 481, зобов'язаний протягом двох місяців, наступних за місяцем, в якому Закон № 3817 набрав чинності:

подати до органу ліцензування заяву про припинення дії ліцензії у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

сплатити не сплачені за період до дня припинення господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, чергові платежі за ліцензію на право провадження відповідного виду господарської діяльності.

Пунктом 6 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 також встановлено:

механізм розрахунку суми несплачених чергових платежів, які підлягають сплаті відповідно до цього пункту;

право суб'єкта господарювання звернутися до органу ліцензування для уточнення суми несплачених чергових платежів, яка підлягає сплаті;

наслідки для суб'єкта господарювання у разі невиконання ним вимоги щодо сплати чергових платежів (визнання недійсною ліцензії з дати закінчення строку її дії та визнання такою, що провадилася без наявності ліцензії із застосуванням фінансових санкцій, визначених Законом № 481 – для ліцензій, строк дії яких закінчився у визначений пунктом 6 період; припинення дії ліцензії у порядку, визначеному Законом № 481, з дня несплати першого чергового платежу – для ліцензій, строк дії яких не закінчився у період дії воєнного стану).

З дня набрання чинності Законом № 3817 застосовується відповіальність у розмірах, встановлених:

статтею 73 Закону № 3817 за порушення норм Закону № 3817 та Закону № 481, у період дії положень Закону № 481;

статтею 17 Закону № 481 – у випадках, встановлених пунктом 6 розділу XIII «Перехідні положення» Закону № 3817.

Більш детально ознайомитись з інформацією за покликанням:
<https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/808959.html>